

PsittaScene Vol. 19 Nr 3 aug 2007

Översättning Bo Gerre/Dan Paulsen

www.worldparrottrust.org

www.parrots.org

sweden@worldparrottrust.org

INNEHÅLL

Från ordföranden	2
Mexikos brunpannade araparakit	3-5
Bortom vetenskapen	6-7
WPT:s aktivitetsanslag 2007	8-9
Kliv upp på handen” Kommando eller begäran?	10-12
En skattkammare på ögruppen Moluckerna	13-15
Välkomna till www.parrots.org	16-17
PsittaNytt	18-19
WPT kontakter	19
Papegojor i det vilda: Brunpannad araparakit	20

Från ordföranden

Att bevara papegojor handlar lika mycket om människor som om papegojor. Några av dessa människor berättar sina historier i detta nummer av PsittaScene. Det finns dem, som frivilligt ger månader av sin tid till verkligt hårt arbete med att vandra till papegojbon för att bidra med iakttagelser av papegojors uppträdande såsom i Mexiko med den brunpannade araparakiten. Andra inser det angelägna behovet att engagera samhället i bevarandet och har utvecklat innovativa sätt att föra fram papegojorna, som skett med den gulnackade amasonen i Costa Rica. Vi hoppas att du får nöje av alla dessa platser, deras människor och deras papegojor.

För din papegoja hemma, utforskar vi ett av de mest använda, och kanske missbrukade, uppförandena – att stiga upp på handen. Tro det eller ej, men hur du hanterar detta grundläggande uppförande kan göra stor skillnad i din papegojas liv.

Vi tillkännager också fem spännande projekt, som vi finansierar med vårt Action Grants program. Det är vårt sätt att följa upp Parrot Action Plan, vilket identifierar papegojarter med störst behov av bevarandearbete och hjälper oss att välja var vi skall ge ut dyrbara medel. Ditt stöd som medlem av World Parrot Trust gör dessa bidrag möjliga och de illustrerar bredden av det arbete som görs för att hjälpa papegojor att överleva i naturen.

Slutligen några ord av uppskattning av det permanenta EU-förbudet för import av vilda fåglar som trädde i kraft den första juli. De stora bevarande- och välfärdsfördelarna för papegojorna är förvisso belöning nog för alla involverade, i WPT och de många andra organisationer som hjälpt till att få det till stånd, men jag har nöjet att meddela er att WPT även är med i slutomgången i gruppen ”Campaigning Team of the Year” för UK Charity Times Awards.

Alison Hales
Ordförande

På våra omslag

Framsida Simpelt elegans – en hona av ädelpapegoja (*Electus roratus*) i regnskogen på ön Seram. Denna indonesiska ö är den sista utposten för några av landets mest hotade papegojarter. Eko-turism

för med sig hopp för papegojor och invånarna i regionen. Se sid 13-15 Copyright foto © Mandy Andrea

Baksida Brunpannad araparakit (*Rhynchopsitta terrisi*) och tjocknäbbspapegojan (*R. pachyrhyncha*) ansågs tidigare tillhöra en och samma art. Forskare och frivilliga arbetare upptäcker nu viktiga aspekter för denna ovanliga arts biologi i syfte att bevara arten på lång sikt. Copyright foto © Fernando Cerre

Mexikos brunpannade araparakit

Av Réne Valdes Peña och Gabriel Ortiz Maciel. Fotografier av Fernando Cerre

Ecosystem Sustainable Management Program (PMSE) från Tecnológico de Monterrey, i Mexiko övervakar projektet för brunpannade araparakiter (*Rhynchopsitta terrisi*). Denna långtidsstudie startade 1995 och under årens lopp har vi kunnat identifiera nästan alla viktiga häckningsområden och studera grundläggande aspekter på artens biologi såsom häckning, diet, utbredningsområde och habitat användning.

Under 1947 blev den brunpannade, tidigare underart till araparakiten (*Rhynchopsitta pachyrhyncha*), en egen art. Den betecknas som sårbar i IUCN:s röda lista. Populationen uppskattas till 2 000- 5 000 individer inom ett område mindre än 20 000 km² (52 000 mi²). Brunpannorna lever i tempererade skogar inom ett begränsat område av Sierra Madre Oriental i nordöstra Mexiko i delstaterna Nueva Leon, Coahuila och Tamaulipas.

De brunpannade araparakiten häckar i håligheter och sprickor i höga kalkstensklippor. Fram till i dag är den viktigaste boklippan för de brunpannade artaparakiterna El Taray Sanctuary, belägen i delstaten Coahuila. Paren anländer till häckningsområdena mellan april och maj, äggläggning sker i juli och ungarna är flygfärdiga från mitten till slutet av oktober, även om det ibland kan vara till november. När väl häckningssäsongen är över, flyger papegojorna till den södra delen av sitt område för att tillbringa vintern.

Även om vi har försökt, är det nästan omöjligt att nå bohålorna. Övervakning av bon görs med direkt observation av boklippor för att beräkna såväl antalet häckpar som flygga ungar per bo. Papegojorna livnär sig på tallfrön, vilka är särskilt viktiga under häckningssäsongen. De äter även agaveblommor, frukter och jord från lerbankar.

Det största problemet för dessa papegojor är förstörelse av habitat på grund av skogsavverkning, bränder och jordbruk och även tillfällig fångst för handeln med sällskapsdjur.

Under de senaste två åren har två skogsbränder förstört 2 000 ha tallskog, inklusive El Taray Sanctuary. Av den anledningen är ett av våra forskningsmål under 2006 års fältsäsong att undersöka den påverkan bränderna haft på populationen i sin helhet. För närvarande söker vi medel för att återställa de eldhärjade områdena genom att engagera lokalbefolkning i skogsplantering, övervakning av flora och fauna samt att förhindra jorderosion. Eftersom återväxten av skogar sker mycket långsamt, måste lämpliga strategier tillämpas för att bevara såväl dessa tempererade skogar som papegojor.

Projektet för att värva frivilliga

År efter år har PMSE värvat frivilliga från hela världen. Sedan detta projekt började, har vi haft frivilliga från USA, Kanada, Spanien, Guatemala, Ungern och, naturligtvis, från Mexiko, huvudsakligen studenter eller akademiker i biologi eller miljövetenskaper. Med en minimivinst av en enda månad ökar de sina kunskaper i natur- och miljövärd och lär sig handfasta bevarandestrategier. De får den unika möjligheten att komma nära de brunpannade, en av de nordligaste papegojorna i världen, som lever upp till 2 000 meter över havet. Volontärerna drar fördel av den vänskap och lagarbete som är en del av det dagliga arbetet i fält. De bidrar också med en oerhörd mängd data om ekologin och bevarandet för denna sällsynta och speciella papegoja.

För mer information om detta projekt eller anmälan via e-post, kontakta: Programa de Manejo Sostenible de Ecosistemas, ITESM, Cedes 5o piso CCA, Av. E. Garcia Sada 2501 sur, CP. 64849, Monterrey, N.L. Mexiko.

Hemsida: http://uninet.mty.itesm.mx/1_8_1_1.htm.

E-post: ravp@itesm.mx

En frivilligs dag på fältet

Av George Oláh och Lauren Morgan-Outhisack

Som frivilliga fältassistenter är vi stolta över att ha blivit utvalda bland ett antal sökande för att vara med i Monterrey Techs forskningsprojekt på brunpannade araparakiter. Vi kom från olika håll i världen – Lauren, biologistudent, anlände från Kalifornien, USA, och jag (George) zoolog från Ungern. Att få vara en del av forskningslaget, att utforska det vackra landet och studera dessa fantastiska fåglar var en upplevelse som vi inte kommer att glömma.

Vårt uppdrag var att besöka dessa klippbon i bergen och göra observationer av reproduktiva pars beteende och dokumentera användning av bohålor. Under tiden i fält sov vi i tält och ibland i lokalbefolkningens hem. Den mest spännande delen av projektet, var att vi varje dag reste till en annan plats i bergen. Normalt tillbringade vi 10 dagar i fält och fyra dagar i Monterrey för att sammanställa data, skaffa ny proviant och avkoppling. De följande 10 dagarna fält brukade vi bege oss till ett nytt område. Detta innebar vanligtvis att ingen bestämd häckplats besöktes på nytt inom fyra veckor. När boklippor återbesöktes, brukade en annan observatör övervaka klippan. Vanligen fanns flera klippor i ett område och de flesta dagarna arbetade vi ensamma. Vår genomsnittliga morgon började omkring 07.30 till ljudet av brunryggad trast¹ och Elegant Trogons samt även andra fåglar som sjöng och ropade. Vi åt frukost när vi snabbt hade packat tält och sovutrustning. När lastbilen hade lastats så, att vi kunde komma åt våra nödvändiga prylar, tog vi de datablad och den mat vi behövde för de kommande sju timmarna. Därefter stuvade vi in oss i bilen och for i väg. René brukade släppa av oss vid den klippa vi skulle hålla uppsikt över under dagen. Denna dagliga rutin ändrades något när vi observerade klipporna vid El Taray. Sådan morgnar var vi uppe och i väg på den skumpiga, smala grusvägen 07:15. Därefter vandrade vi upp till boklipporna genom ett brant fält med sten, klippblock och bränd vegetation. Vandrigen började i kyla tills solen gick upp och värmdde upp saker och ting och meddelade att papegojorna snart skulle vara i gång.

Vid slutet av denna vandring började vår officiella dag, vanligtvis omkring 08.10. De flesta dagarna behövde vi inte vandra särskilt långt, innan vi nådde vår observationspunkt för dagen. Efter att funnit den perfekta ”bekväma” utsiktsplatsen, blev det spel av väntan, observation och lyssning. Vid aktiva platser började vi vanligen räkna och följa fåglar strax efter 08.20. Insamling av alla nödvändiga uppgifter innebar att räkna fåglarna, följa par och ensamma fåglar, notera i vilken hålla på klippväggen individer gick in, anteckna tidpunkt när de gick in och när de lämnade samt även hur de gjorde detta. En fotografisk förstoring av klippväggen hjälpte oss att hålla koll på huruvida fåglar använde etablerade håligheter eller valde nya. Vi höll inte alltid en kontinuerlig uppsikt, huvudsakligen för våra halsars skull. En ”paus” var möjlig, då man alltid kunde höra papegojornas skrik och tjatter långt innan man kunde se de svarta prickarna av deras kroppar i luften. Denna rutin pågick till 5 på eftermiddagen, när vi hämtades och lastades in i bilen för resan till vår nästa lägerplats. Väl där brukade vi lasta av våra sovgrejor, sätta upp tältet och börja laga middag. Middagen vid halvsjutiden var vårt enda ”riktiga” mål mat under dagen och den var vanligen uppäten på några minuter. Efter middagen diskade vi och spelade några omgångar kort. Flertalet kvällar kröp vi till kojs ungefär klockan 10 för att vara utvilade nästa dag. Höjdpunkten på vårt arbete var att se föräldrarna flyga tillsammans med sin/sina unge/ungar bara några meter från vår utsiktsplats.

¹ Brown-backed solitaire är en amerikansk trastart tillhörande familjen Turdidae.

Bildtext

Observationer av brunpannade araparakitens reproduktiva biologi, diet och parasiter var väsentliga för denna studie.

Frivilliga forskare njuter av nära möten med papegojorna samtidigt med bedövande vacker natur på deras dagliga väg till att observera bon.

Bortom vetenskapen

Bevara papegojor i Costa Rica genom utbildning

Av Christine Dahlin

När jag flög till Costa Rica i januari 2006 var jag både jätteglad och livrädd. Jag skulle slutligen börja mitt doktorandprojekt med forskning på gulnackade amasoner. Det var en erfarenhet för livet att iakttä papegojor varje dag på plats på fältet, överflödande med andra djur som apor och iguaner. Likväl var jag ansvarig för mitt första fältprojekt i ett främmande land och jag ville inte göra bort mig.

Snart var häckningssäsongen i full gång och min assistent och jag blev hänryckta, när de första ungarna kläcktes. De var små, skära och nakna med undantag av några få fjädertofsar. De var likafullt gulliga och vi såg förväntansfullt fram mot vårt nästa besök. Det förde med sig en förfärlig verklighet; Ungarna från alla de sju bon vi hade under observation var borta. Min handledare, dr Timothy Wriqth, hade dokumenterat hög frekvens av plundring för handeln med sällskapsdjur under mitten av 1990-talet och tyvärr verkade läget oförändrat. Även om boplundring är förbjuden i Costa Rica, finns inte tillräckligt med pengar beviljade för nationalparkerna, så att man på ett tillfredsställande sätt kan kontrollera boplundring och plundrare är skickliga på att undgå upptäckt. Det faktum att plundring har pågått ohämmat under så lång tid blev för mycket för oss; vi var tvungna att göra något för att hjälpa papegojorna.

Som motvikt till plundringen har medlemmar av vårt laboratorium vid New Mexico State University, däribland dr Wright, doktorandkollegan Alejandro Salinas- Melgoza och jag förenat oss med World Parrot Trust och Area de Conservación Guanacaste (ACG) för att utveckla en mångfacetterad bevarandestrategi med fokus på de tre arter papegojor som olagligt fångas i Guanacasteprovinen, den gulnackade amasonen (*Amazona auropalliata*), den vitpannade amasonen (*Amazona albifrons*) och elfenbensparakiten (*Aratinga canicularis*). Kärnpunkten i denna ansträngning är ett utbildningsprogram gjort för att inympa stolthet i samhället över papegojorna och att befordra en önskan att bevara dem genom att lära studenter papegojekologi och lämpliga bevarandestrategier.

Vårt projekt började i Escuela Irigiray, den skola som låg närmast vårt studieområde. Generellt bestod vårt projekt av tre huvuddelar, inklusive adoption av bon, en väggmålning, utbildningsmaterial, besök vid bon, utbytesprogram för papegojkonst och beskydd av bon. Vi började med en boadoptionsdel. I februari 2007, ”adopterade” barn fyra bon till gulnackad amason för att lära sig de katastrofala följderna av boplundring. Om bona fick flygfärdiga ungar, skänkte World Parrot Trust \$100 till skolan. Om bona plundrades gick pengarna till bevarandeansträngningar i ACG. Vi konstruerade denna del så, att ju fler människor som avstod från plundring, desto mer skulle samhället gynnas. Vår ansträngning blev delvis lyckosam; två bon lyckades och två plundrades.

Medan adoptionen av bon kom i gång, gjorde jag en väggmålning med papegojteman i skolans samlingshall. Den är redan en källa till stolthet för samhället. Den avbildar ekosystemet för den torra skogen i Norra Costa Rica och alla tre papegojarterna, som lever där. Barn medverkade under hela programmet och bidrog med att måla sina händer på angränsande väggar, som också säger ”Skydda papegojorna” och ”Älska papegojorna” på spanska.

Vi har också skapat utbildningsmaterial, inklusive en PowerPoint-presentation och papegojarbetsblad vilket medlemmar av Wrightlaboratoriet tog fram tillsammans med ACG:s utbildningsstab, däribland Rosibel Elizondo. Huvudpunkterna i utbildningsmodulen innefattar:

1. Grundläggande ekologi hos torrskogspapegojor

2. Varför papegojor är speciella och bör skyddas
3. Varför papegojor är i fara: boplundring och avverkning av skog
4. Vad barn kan göra för att hjälpa till: t.ex. inte köpa eller äga en papegoja.

Elever besökte även ett faktiskt bo med ungar och betraktade boet via en bokamera, samtidigt som de fick lära sig varför ungar bör stanna kvar i naturen. Under nästa besök fick de kunskap om vår vetenskapliga forskning och praktiserade på sina imitationer av papegojrop.

Barn fick förstärka den information de fått genom projektet genom att rita en bild av gulnackade amasoner och skriva ett meddelande om dem. Vi hade vackra soliga dagar när vi satt utomhus under träden och ritade våra papegojbilder. Min mamma, Deb Dahlin, tekningslärare, underlättade ett utbyte av teckningar och meddelanden med sina sjätteklassare i Elmcrest Elementary i staten New York.

Vi beslöt, att det var viktigt att öka skyddet av bon tillsammans med utbildningsaspekterna hos projektet, och därför förenade vi oss med ACG för att börja vårt första år med övervakning av bon. Vi visade skogsvaktarna var alla våra bon fanns, så att de skulle kunna bevaka dem under häckningssäsongen och de grep en plundrare under sin första dag på patrull.

Vårt första försök blev en blandad framgång: Studenterna var mycket entusiastiska under hela projektet och glada att få lära sig om papegojorna. Dock fortsatte boplundringarna i vårt område under 2007. 2008 kommer vi att utvidga vårt projekt till fler skolor och planerar att utöka komponenten med boadoption, som generöst stöds av WPT. ACG planerar att föra ut vår presentation över papegojutbildning till skolor över norra Costa Rica. Vi är övertygade om att med partnerskapet mellan WPT, ACG och NMSU kommer vårt projekt att nå sitt primära mål att minska nivåerna av olaglig fångst av papegojor, Vi hoppas även att vårt projekt kan stå modell för andra utbildningsprogram riktade mot bevarande av papegojor över hela världen.

Bildtexter

Att betrakta ett amasonbo via kamera i boet.

Chris Dahlin och studenter lyssnar på rop från en gulnackad amason.

Femte- och sjätteklassare som med sina WPT-armband tillsammans med forskare från NMSU och anställda på ACG framför väggmålningen.

WPT:s aktivitetsanslag 2007

Vårt projekt för aktivitetsanslag började 2002 med att anslag beviljades till fyra projekt för bevarande av världens globalt hotade papegojor såsom beskrivits i Parrot Action Plan. Vi är stolta över att fortsätta denna tradition genom att bevilja fyra nya anslag.

Spridning, habitatsanvändning och populationssamband hos den hotade gulnackade amasonen i Costa Rica.

Den gulnackade amasonen (*Amazona auropalliata*) anses hotad inom hela sitt område. Den är upptagen på Bilaga 1 i CITES och dess långsiktiga status betraktas som kritiskt enligt Parrot Action Plan. Det förekommer många populationer utanför de skyddade områdena, vilket gör dem känsliga för tjuvjakt och isolering genom habitatförlust.

Ändamålet med denna studie är trefaldigt. För det första föreslår jag att studera rörelsedynamiken hos den gulnackade i Guanacasteprovinzen på Costa Rica för att belysa vikten av att behålla sambandet mellan populationer i skyddade och oskyddade områden. Individuer från två oskyddade populationer och en skyddad i Costa Rica kommer att spåras under två år. Den insamlade informationen om papegojornas rörelser kommer att göra det möjligt för oss att identifiera rörelsemönster mellan nyckelhabitat och områden, som används av papegojor för häckning och övernattning i såväl skyddade

som oskyddade områden. För det andra förslår jag att införa ett nytt GPS-baserat spårningssystem, vilket kommer att göra oss i stånd att tillsammans med traditionell radiotelemetri utvärdera papegojors rörelser. Utveckling av GPS-paketet kommer inte enbart att vara till nytta vid denna studie, utan det kommer också att vara av värde för andra studier av papegojors förflyttningar, eftersom det kommer att leda till en bättre förståelse av spridningsbiologin hos papegojpopulationer. Denna nya teknik skulle kunna användas för att samla information om arter, som företar långa flyttningar. Att spåra dessa arter med traditionella radiotelemetritekniker är speciellt svårt.

För det tredje kommer man att aktualisera lokalt medvetande om den gulnackades bevarandestatus och inverkan av tjuvjakt genom utbildningsprojekt i ett av de oskyddade områdena med omfattande tjuvjakt av gulnackade. Projektet kommer att bestå av en skolbaserad utbildningsmodul inriktad på skydd av bon och en webbkamera för övervakning av ungarnas uppförande.

>> Alejandro Salinas, Department of Biology, New Mexico State University, aletz@nmsu.edu.

Patagonienparakitens fylogeografi²: Vilken är bevarandestatusen för dess underarter i Argentina och Chile?

Patagonienparakit (*Cyanoliseus patagonus*) är kolonilevande papegojor som finns i Sydamerika. Tre underarter anses förekomma i Argentina och en i centrala Chile. I Argentina studerades bevarandestatus för patagonienparakiten senast under det sena 70-talet. Det finns ingen tillgänglig information och ingen övervakning har utförts sedan dess med undantag av en enda koloni av *Cyanoliseus p. patagonus*.

Arten har varit drabbad av en tydlig minskning sedan början av 1800-talet på grund av fångst för handel, jakt, omvandling av grässlätter till jordbruksmark och förföljelse som skadedjur för jordbruket. De har svårt att återkolonisera ett område, när de en gång försvunnit, vilket gör dem svaga ur global synpunkt. Deras krav på att häcka i områden med klippor gör även denna art potentiellt utsatt och kan verka för genetisk isolering och olikhet mellan populationerna.

Analys av genetisk mångfald håller på att bli en nyckelaspekt för bevarandebiologin. Det finns ett erkänt behov av att identifiera genetiska avbrott och identifiera populationer av intresse att bevara.

Om tillräckligt lång tid får gå, kan isolerade populationer som *Cyanoliseus p. bloxami* i Chile utvecklas till en separate underart eller till och med art. Många populationer, som isolerats genom splittring av habitat, kommer emellertid inte att leva kvar någon längre tid. Som en följd kan olika populationer behöva olika skötsel eller åtgärder för bevarande. Vi föreslår en fylogeografisk studie av patagonienparakiten baserad på klassificering av DNA från ruggade fjädrar. Den första delen av projektet kommer att bestå av att finna lämpliga genetiska markörer. Därefter är målen för denna studie att:

1. Karaktärisera de föreslagna underarterna med hjälp av DNA-sekvenser
2. Bestämma underarternas genetiska skillnader
3. Rekonstruera fylogeografisk historia baserad på genetiska resultat
4. Bestämma om de genetiska skillnaderna mellan de chilenska och argentinska underarterna motiverar en revidering av deras taxonomiska hierarki.

>> Juan F. Masello (masello@orn.mpg.de, juan.masello@gmx.de), Petra Quillfeldt, Gernot Segelbacher.

² Fylogeni: Läran om den utveckling, som en art, ett släkte eller en högre systematisk enhet inom växt- eller djurriket under tidernas lopp genomgått. (Nordisk Familjebok)

Bevarande av kappapegoja och med den förenad rest av afrikansk bergsskog (Sydafrika)

Den hotade kappapegojan (*Poicephalus robustus*) är endemisk i Sydafrika. Den är mycket splittrad populationsmässigt och har alltid förbundits med skogsdungar av podocarpus³, som förekommer bergstrakter i Sydafrika. Kappapegojan har en specialiserad diet och livnär sig huvudsakligen av endokarper⁴ hos frukterna av podocarpus. Bona är nästan alltid sekundära håligheter högt upp i döda träd, vanligen podocarpusarter. Låg reproduktive förmåga och dåliga häckningsresultat gör arten demografiskt utsatt för minskningar i antalet. Selektiv avverkning av podocarpusarter för möbelindustrin och fångst av ungar för handeln med fåglar har pressat arten mot en population i naturen, som uppgår till mindre än 1 500 individer. Det finns ett trängande behov för utveckling och tillämpning av bevarandestrategier för såväl kappapegojan som den afrikanska bergsskogen. Innan sådana strategier kan utvecklas och tillämpas, måste grunddata över dynamiken hos skogens ekosystem och fångstens påverkan på kappapegojans utbredning insamlas. Dessa data kommer sedan att användas för såväl utveckling och tillämpning av dessa strategier som för att lämna grunddata för den fortgående övervakningen, utvärderingen och revisionen av dessa strategier.

För att utveckla en Species Action Plan för kappapegojan och dess med denna förbundna skogshabitat är våra mål:

1. Ta fram alternativa utvecklingsmöjligheter för de samhällen, som finns nära skogarna i papegojornas utbredningsområde för att förbättra uppehållet för närliggande samhällen.
2. Utveckla ett miljöutbildningsprogram.
3. Upprätta en omfattande nationell politik för bevarande och uthållig användning av kappapegojan i fångenskap och i naturen.
4. Minska den pågående olagliga avverkningen av Yellowwoodträd inom kappapegojans område
5. Studera kappapegojans rörelser, sociala organisation, häckningsbiologi, status som skadedjur för jordbruket, sjukdomar och habitatkvalitet med utgångspunkt från kappapegojans krav.
6. Möjliggöra för CPWG att utveckla en infrastruktur för förverkliga målen i handlingsplanen.

>> Prof. CT Downs, University of KwaZulu-Natal (downs@ukzn.ac.za)

Överföring av rubinlori från Rimatara, Austral Islands, Franska Polynesien, till Atiu. Cook Islands.

Fossiler och muntlig tradition visar att rubinlorin (*Vini kuhlii*) tidigare var en inhemsk fågel på flertalet av Southern Cook Islands. Den uppskattades högt för sina små, röda fjädrar, som huvudsakligen används för utsmyckning och för att pryda ceremoniella huvudbonader. Tills nyligen har rubinlorin endast överlevt på Rimatara och de norra Line Islands, dit den har införts under historisk tid. Den är upptagen på IUCN:s röda lista som hotad på grund av sin lilla population och begränsade utbredning.

Man tror, att om allmänt förekommande skeppsråttor invaderade ön, skulle den endemiska rubinlorin snart vara utrotad i sitt naturliga utbredningsområde. CRES Applied Animal Ecology Division arbetar tillsammans med anställda på Cook Island Natural Heritage för att öka karantänsprocedurer och medvetande för att förhindra att skeppsråttan införs och för att etablera en reservpopulation lorier på en ö inom dess tidigare naturliga område, nämligen Atiu i Southern Cook Islands.

Personal nätfångade 27 rubinlorier, höll dem i fältburar och skickade dem till Atiu för att släppas. Processen inkluderade såväl hälsoundersökning av varje fågel som en allmän övervakning och bedömning av hälsan hos fågelfaunan på ön. Ungefär ett år efter utsläpp kommer anställda att delta i en

³ Podocarpus: Any of a genus of evergreen trees and shrubs with fernlike leaves, small flowers and pulpy fruits. (Webster's)

⁴ Ett inre fast lager hos en stenfrukt eller stembär, vilket bildar en "sten" kring fröet. (Nordisk Familjebok)

samverkande undersökning över hela ön för att bestämma antalen utsläppta fåglar, reproduktionsaktivitet, fördelning och utnyttjande av habitat och kulturella följder. Det är även vår förhoppning att göra en undersökning av det mänskliga samhället på Atiu för att förvissa oss om deras kunskaper om fåglarna, deras känslor för återinförandet av arten på ön och deras perspektiv på framtida bevarande av arten.

>> Zoological Society of San Diego, Ministry of Environment, FP and Cook Islands Natural Heritage Department. c/o Alan Lieberman, Conservation and Research for Endangered Species, San Diego Zoo (alieberman@sandiegozoo.org)

Bevarandegenetik för gulskuldrad amason

Den gulskuldrade amasonen (*Amazona barbadensis*) är en globalt hotad art, påverkad av den illegala handeln med sällskapsdjur och habitatförlust. Arten är fläckvis spridd i de ofruktbara delarna Venezuelas kust och på öarna Margarita, La Blanquilla och Bonaire. Ett bevarandeprojekt genomfört på Margarita sedan 1990 har sammanställt ansenlig information om denna papegojas biologi men uppgifter om genetiska mönster saknas.

Genetisk mångfald påverkar förmågan hos lokala populationer att överleva och frodas. Populationerna av denna papegoja är små och troligen isolerade, eftersom utbredningen är begränsad till speciella ofruktbara områden i norra Venezuela och närbelägna öar. Eftersom ohejdad förstöring av habitat sker inom de flesta områden, där denna papegoja fortfarande överlever, är det kritiskt att bestämma den genetiska identiteten för var och en av dessa populationer, innan de är förstörda. För att tackla avsaknaden av genetiska data för den gulskuldrade amasonen, kommer blod och fjäderprover att insamlas från ungar i alla bevarade populationer av arten och vävnadsprover (särskilt från utrotade populationer) kommer att skaffas från museer. DNA-analyser av mitokondrier och kompletterande laboratoriearbeten kommer att utföras vid University of Missouri – St. Louis. Dessa kommer att användas för att bestämma vilka populationsgenetiska parametrar som är viktiga för bevarandebiologi, såsom den genetiska variationen inom och bland populationen, flödet av gener mellan populationer och den genetiska särkillnaden mellan geografiskt isolerade populationer. Som ett resultat kan vi identifiera de genetiskt mest karaktäristiska populationerna och dessa kan ges högre prioritet för att bevaras. Dessutom om individer kan överföras från ett område till ett annat inom artens utbredning, kan DNA-analyser användas för att utveckla riktlinjer och för att undvika oönskade följder såsom urholkning av artens allmänna genetiska mångfald.

>> Adriana Rodríguez-Ferraro, Dept. of Biology, University of Missouri - St. Louis, USA (arppf@umsl.edu).

“Kliv upp på handen” Kommando eller begäran?

Av Barbara Heidenreich, Good Bird Inc

Jag blev en gång tillfrågad “Om du skulle lära fågelhållare en enda sak, som skulle hjälpa dem i deras arbete med sina papegojor, vad skulle det då vara? Utan den mista tvekan svarade jag, “Jag tror att det skulle vara en sak som skulle utgöra en stor skillnad för fåglarna, och det skulle vara om deras skötare verkligen lärde sig skillnaden mellan kommandot “Kliv upp” (på handen) och begäran om “Kliv upp”.

Det har återupprepats under många år i litteratur om sällskapsfåglar... Din papegoja måste åtlyda kommandot “Kliv upp”! Lydnad och kommando. För mig innebär dessa ord en stark implikation. Jag ser framför mig en papegoja som inte vill kliva upp på handen men blir tvingad därtill. Detta tvång innefattar många gånger en manöver som att trycka med handen på bröstet på fågeln, att snabbt lyfta upp fågeln i den väntande handen eller att man drar loss tårna på fågeln från den gren som den förtvivlat greppar runt.

För en person som förmedlar träning grundad på positiv förstärkning av moment så är detta en otrevlig bild. Varför? De nämnda strategierna fungerar säkert för att nå målet att få fågeln att gå upp på handen. Men, träningsprocessen som baseras på tvång involverar strategier som är obehagliga. Att trycka en hand i bröstet på fågeln, lyfta upp den eller på annat sätt tvinga den upp på handen är upplevelser som torde uppfattas som obehagliga för fågeln, hur man än ser på det.

Nackdelar med att använda tvång

Det kan medföra allvarliga återverkningar med bestående effekt av metoder som involverar tvång eller motverkande stimuli för att uppnå medverkan från fågeln. Ett av de mest vanliga resultaten av att tvinga upp en fågel på handen är att papegojan lär sig att bita som svar på närvaron av en hand. Det viktiga ordet i detta sammanhang är "inlärning". Papegojor kläcks ej med ett inneboende aggressivt beteende mot människors händer. Detta beteende är inlärt genom upprepad exponering av otrevliga interaktioner involverande händer. Ofta, och som en sista utväg, så biter papegojan i den hand som sträcks fram, i ett försök att avhålla den påträngande handen från att fortsätta sitt beteende. När så bettet genererar det önskade resultatet (att handen försvinner) så lär sig fågeln snabbt att bitande fungerar! Och vad som är ännu viktigare, fågeln kommer att försöka att bita nästa gång som handen invaderar fågelns "egna sfär".

Därmed inte sagt att man skall ignorera ett bett för att på så sätt undvika det aggressiva beteendet. Jag kan inte räkna alla de gånger jag fått höra folk säga "stå ut med ett bett" så att fågeln lär sig att du inte backar undan. Detta kan vara väldigt smärtsamt och helt onödigt. En mer förtroendeskapande väg att gå, är att undvika att bli biten för det första genom att följa papegojans kroppsspråk innan den överväger att bitas. På typiskt manér kommer en papegoja genom ett tydligt kroppsspråk att tala om när den känner obehag långt innan den överväger att utdela ett bett. Genom att noga observera fågelns kroppsspråk och göra justeringar så att fågeln förblir så komfortabel som möjligt, kan en sensibel tränare utverka samarbete utan att uppmuntra ett aggressivt beteende. Det samma kan sägas om respons utifrån rädsla. Många av er har säkert mött en papegoja som utan vidare kliver upp på en arm eller en axel men som gör allt den kan för att undvika en hand i dess närhet. Återigen förtjänas det att nämnas att det torde vara en udda anpassning för en papegoja att födas in i denna värld med en medfödd rädsla för händer. Mycket troligt är att fågelns erfarenhet med händer har lärt den att vara rädd för händer.

Att närma sig på ett positivt sätt

Det kan vara en utmanande att träna om en papegoja att kliva upp på en hand genom positiv förstärkande träning, efter att den har lärt sig ett aggressivt beteende (och/eller att vara rädd för dem) gentemot händer. Den goda nyheten är att det kan låta sig göras. Detta är särskilt viktigt att notera då så många fåglar ofta blir ignorerade, eller att ägaren ger upp eller värre att fågeln får stämpeln som en som biter utan att själv ha gjort något (egentligt) fel. Det är alltid tråkigt att träffa en fågel som har ett inlärt aggressivt beteende.

Fågelns erfarenheter kunde vara så annorlunda om personerna i dess närhet hade fått möjlighet att lära sig träning baserad på positiv förstärkning. Efter att ha arbetat i utbildningsprogram för friflygande fåglar under årtal så var det något av en chock när jag först upptäckte att det fanns tusentals papegojor i fångenskap som hade lärt sig aggressivt beteende eller reagerade med rädsla på ett närmande. De papegojor som tränats i olika friflygande program hade tränats utifrån ett positivt förstärkande sätt gentemot träning. Papegojor som är friflygande kan när som välja att lämna tränaren om tränaren skulle välja att använda negativ förstärkning för att tvinga en fågel att kliva upp på handen. Därför är negativ förstärkning, och dess nackdelar, normalt sett ingen del i denna träning. Hållare av fångenskapshållna papegojor å andra sidan har traditionellt sett fått råd som strakt framhäver användning av negativt förstärkande inslag. Detta i sin tur har lett till en hord med störda fåglar. Lyckligtvis så finns det en möjlighet för dessa personer som håller papegojor i fångenskap. Med träning baserad på positiv

förstärkning nu på frammarsch så finns det nu hopp för papegojorna och deras ägare. Nu behöver inte papegojorna längre finna sig i att lyda. I stället kan de lära att genom att de kliver upp på handen så kan det få önskade konsekvenser. De kan lära att se fram emot att få kliva upp på handen!

Positivt kontra negativt

Förändring kan vara svårt. De som är vana att använda negativ förstärkning som träningsmetod för fåglar kan ofta presentera solida fakta till varför det inte finns anledning att använda andra strategier. Dessa argument inkluderar påståendet att negativ förstärkning faktiskt fungerar! Detta är sant. Negativ förstärkning som träning fungerar. Emellertid så måste en omtänksam fågelhållare överväga mer än effektivitet. Processen med inläring genom negativ förstärkning är ingen trevlig metod. Negativ förstärkning som träningsform kallas ibland för flykt- eller trakasseriträning. Djuret gör som önskat för att undvika en obehaglig konsekvens, som blir fallet av att inte göra som önskat - en inte precis förtroendeskapande process. I tillägg till detta så skapar negativ förstärkning endast ett minimum av begärd respons. Djur gör endast vad som är exakt nödvändigt för att undvika en obehaglig erfarenhet. Det finns även en missuppfattning att negativ förstärkning kan skapa snabbare och mer tillförlitlig respons hos djuret. Det skall dock noteras att snabbt, effektivt, tillförlitligt och upprepad respons eller rörelse även kan uppnås med träning baserad på positiv förstärkning. Vissa personer för fram som argument att i en nödsituation måste fågeln kunna kliva upp på handen snabbt. Vid en riktig nödsituation, som att huset står i brand, kommer du att göra allt som behövs för att tillförsäkra dig om att din papegoja kommer i säkerhet. Problemet är att det ibland blir fnurra på den tråd som talar om vad som egentligen är en nödsituation. Att vara på väg att komma för sent till arbetet är ingen anledning för mig att överge min strategi för positiv förstärkningsträning. I det långa loppet så kommer det att löna sig, genom att fågeln ger ett mer tillförlitligt beteende som resultat, att jag använder mig av positiv förstärkning, även vid situationer, då det kan vara något obekvämt för mig. Enligt min erfarenhet så finns det inget försvar för användandet av negativ förstärkning för att få en fågel att kliva upp på handen.

Ge din papegoja ett val

En nyckel komponent vid träning med positiv förstärkning är att ge fågeln möjligheten till att välja. I stället för att tvinga sig på fågeln så är målet att lära ut att om fågeln kommer till tränaren så får det eftertraktade konsekvenser. Dessa konsekvenser kan vara att bli kliad på huvudet, en godbit, leksaker, uppmärksamhet etc. Identifiera vad fågeln tycker om och använd detta för att förstärka i riktning mot det eftersträvade målet, beteendet att fågeln kliver upp på handen. Ett lätt sätt att lära en papegoja att röra sig i en viss riktning är att träna fågeln att röra sig med näbben mot ett mål. Målet kan vara vilket objekt som helst. Målet kan sedan positioneras närmare och närmare till handen som det är tänkt att fågeln skall kliva upp på. Handen skall vara stilla och i en position som gör det lätt för fågeln att kliva upp på den. Målet är att inte röra handen mot fågeln utan att fågeln frivilligt rör sig mot handen genom att följa målet. En fågel som har obehagliga erfarenheter med händer kan visa tecken på aggressivitet då den tar sig allt närmre handen. En fågel som trots att den är rädd, vågar ta sig närmre handen skall generöst förstärkas i sitt beteende. Om fågeln är aggressiv, ta bort handen och ev. positiv förstärkning för en kort stund. Detta visar fågeln att dess kroppsspråk har blivit förstått och accepterat. Det tar även bort möjligheten till att vinna positiv förstärkning. När denna strategi är kombinerad med förstärkning av det önskade beteendet (att gå närmre handen) så kan fågeln snabbt lära sig ett ökat lugnt beteende och ett minskat aggressivt beteende utan bruk av negativa inslag i träningen. Över tid så blir fågeln uppmuntrad när den tar sig närmre och närmre handen. När den rör vid handen eller rent av lyfter på en fot i riktning mot handen så skall fågeln belönas och förstärkt i sitt beteende. Förhoppningsvis så kan fågeln genom denna metod och process, lära sig att frivilligt kliva upp på handen för att förtjäna positiv förstärkning. Medan fågeln lär sig att kliva upp på handen, så kan du använda metoden med mål för att hjälpa fågeln att lära sig basala saker. Detta hjälper till att undvika en återgång till negativ förstärkningsträning under träningsprocessen.

Sammanfattning

Till syvende och sist, så vill vi göra det som är bäst för våra papegojor. Vi hoppas även på en otroligt belönande relation som faktiskt är ett av de glädjeämnen som det innebär att dela sitt liv med ett sällskapsdjur. Resultatet av att träna din papegoja med positiv förstärkning är att du får en papegoja som verkligen ser fram emot att umgås med dig. Ge din papegoja den möjligheten att välja och genom att visa förståelse för dess beteende så kommer du att få en tillitsfull fågel. En bra start för detta är att lära fågeln att kliva upp på handen genom att använda positiv förstärkning. Om du endast tänker ändra på en sak, så gör detta till den saken. Gå från att kommandera fågeln att kliva upp till att be fågeln att kliva upp.

Barbara Heidenreich är ägaren till Good Bird Inc (www.GoodBirdInc.com). Hon kan nås på PO Box 684394, Austin, TX 78768 USA, info@goodbirdinc.com eller tfn 001 512-423-7734.

Nackdelar av att tvinga papegojor att kliva upp på handen

- Många fåglar biter nu som ett resultat av att de har blivit tvingade att kliva upp
- Många fåglar överges på grund av problem med att de biter
- Många fåglar visar rädsla för händer och flyr bakåt i buren
- Många fåglar tvingas till att vara endast i buren med liten uppmärksamhet eller berikat umgänge då de lärt sig bita eller är rädda
- Många fåglar lider av värre öden än dessa då de lärt sig att svara på tvång med ett aggressivt beteende och rädsla

Bildtext:

Papegojor kan lära sig att bita händer som används vid träning som innebär att fågeln tvingas till ett visst beteende.

Tränare som arbetar med friflygande fåglar använder sällan eller aldrig negativ förstärkning vid träning.

Använd positiv förstärkning vid träning av din fågel att frivilligt kliva upp på din hand ger förtroende och förståelse.

En skattkammare på ögruppen Moluckerna:

Bevarande av hotade indonesiska arter

Text och foto av Mandy Andrea

Träd kojor berör alltid det barnsliga sinnet i mig. De är mysiga och hemlighetsfulla – en plats från vilken man kan spionera på andra människor. Föreställ dig nu ett trädhus i mitten av en enorm regnskog. Du kan föreställa dig att du blivit ytterligare en liten medlem av denna otämjda värld – för ett tag. Jag har varit på en sådan plats. Dock, så istället för att spionera på människor så var det fåglarna på ön Seram som jag var ute efter. Seram är en av de indonesiska öarna i ögruppen Moluckerna, historiskt känd som ”Kryddöarna”. Stora delar är fortfarande orörda, men Seram är del av ett område där den tropiska regnskogen försvinner i allt snabbare takt, en regnskog som fungerar som luftrenare för luften på vår planet. Jag besökte Seram som en av deltagarna i projektet The Indonesian Parrot Project's (IPP) eco-tour. En av höjdpunkterna på denna resa är en vandring från byn Masihulan in i en del av denna regnskog där det fortfarande växer kryddnejlika, muskotträd, kaffe och kakaoträd vilt.

Vår destination, IPP:s plattform som byggts 46 meter uppe i en majestätisk avenbok *Intsia bijuga*.

Regnskogens högsta lager består av framträdande och högvuxna träd som ensamma eller i små grupper tornar upp sig mer än 60 meter över marken (och en bra bit över de underliggande trädskronorna övs. anm). Denna plattform har byggts på några av grenarna i just ett sådant träd. En gång hördes artens läte på många av de i ögruppen Moluckerna ingående öarna, och därav artens namn, men numera antas det

att moluckkakaduan endast lever i vilt tillstånd på ön Seram. Vi hör dess läte igen, nu besvarat av en annan kakadua i närheten. Vi börjar höra läten från andra kakaduoer under deras väg till de träd som de brukar uppehålla sig nattetid, toppen på ett träd syns från vår utsiktspunkt. Den första kakaduan anländer, flygande från träd till träd men är snart återigen gömd i grenverket. Strax efter åtföljs den av en annan kakadua. I grupper om två eller tre, eteriskt vita i sin fjäderdräkt, anländer åtta kakaduoer till sovträdet samtidigt som skymningen snabbt faller. Även vi förbereder oss på att övernatta högt uppe i trädet för att kliva upp i gryningen för att observera fåglarna när de börjar en ny dag.

Det indonesiska projektet: the Indonesian Parrot Project (IPP) har som mål att bevara och skydda Indonesiens vilda papegojer. Projektet driver ett rehabiliteringscenter och arbetar med lokalbefolkningen för att bevara papegojorna. IPP har även startat program för att ingjuta stolthet, främst hos skolbarnen, över den unika faunan i deras hemland och att utveckla en medvetenhet om hur negativ påverkan är av tjuvskytte och illegalt infångande av fåglar och erbjuda alternativ.

Mandy Andrea arbetar nu i styrelsen för IPP. För mer information gå in på www.indonesian-parrot-project.org

Saxat:

Vi hör det högljudda tjattrandet från moluckanska rödloris, *Eos bornea bornea* långt innan de kommer inom synhåll. De försvinner lika snabbt, flygande i tät formering in bland träden. Det är inte förrän framåt kvällen som det efterlängtrade ljudet av en moluckkakadua når oss.

Bildtext:

Ön Seram som den kan ses från plattformen vid byn Masihula. Från denna höga utsiktspunkt kan gästerna observera fåglar som flyger förbi eller strax under plattformen.

Gäster tränger igenom trädtopparna i djungeln på 35 meters höjd och kan se ut över ett hav av träd innan de fortsätter upp mot skyn för att nå den högt belägna plattformen.

Soni, en fd fångstman som numera arbetar för IPP, demonstrerar hur man sätter i hop en fälla med snaror i.

En hane av ädelpapegoja som blir hängande efter en lekfull flygtur med en hona på Betanta, Västra Papua.

När vi kikar mellan lövverket kan vi få se glimtar av vad som förefaller vara ett försök att ta över ett bo, först av ett par av näshornsfåglar och påföljande dag av ett par ädelpapegojer.

Honan hos detta par ädelpapegojer, är ”dörrvakt” då hon är mer aggressivt lagd än hanen.

Kakaduoerna skalar av barken runt bohålet och biter av grenar för att förhindra predatorer som ödlor att ta sig in i boet.

Under varje dag så besökte en eller två palmkakaduoer ett träd rakt framför vårt hus som vi bodde i på ön Betanta, Västra Papua.

Välkommen till vår nya hemsida www.parrots.org

NYA EXPERTER

på www.parrots.org

Att få råd av papegojspecialister i världsklass har blivit mycket enklare med tillägget av tre nya experter som kommer att bidra med sin specialiserade kunskap till sektionen 'Ask an Expert' på www.parrots.org.

Erkända fågelveterinärerna Dr. Brian Speer och Dr. Ellen Cook, och beteendespecialisten på australiska papegojor Jim McKendry ansluter sig till en imponerade panel av papegojexperter som frivilligt avsätter sin tid för att besvara frågor från WPT medlemmar. De har sällskap av välkända specialister på papegojors beteende, skötsel och bevarande, inkluderande, E.B. Cravens, Dr. Susan Friedman, Phoebe Green Linden, Steve Martin och Jamie Gilardi tillsammans med flera andra. WPT medlemmar kan fråga experterna på "Ask an Expert" genom att logga in på hemsidan, och där välja en specialist och skriva in en fråga. Svaret kommer en tid senare och är arkiverat och kategoriserat under ämne och författare. Att få ta del av proffs på detta sätt är en möjlighet förbehållet för medlemmar i WPT endast och det utgör en enorm kunskap om hållande och vård av fåglar. Vi ser fram emot att få bidra med den kollektiva kunskapen från våra deltagande experter.

Tack till alla er som redan besökt hemsidan och vi inviterar särskilt er som inte har gjort det – kom in och titta. Som varande WPT medlem så har du många fördelar att nyttja på hemsidan.

Responser på vår hemsida har varit enorm. Alla är intresserade av att se vad som sker på vårt nya "hem" på Internet. Då hemsidan besöks av tusentals papegojentusiaster varje månad, så är www.parrots.org snabbt på väg att bli den platsen på Internet som man skall besöka.

Medlemsförmåner

Besök Member Extras sidan för att upptäcka nya saker rörande papegojor. Bilder till skrivbordet på datorskärmen, videoklipp och eKort är bara några av de intressanta saker som du kommer att hitta där. Besök oss om och om igen för vi gör nya uppdateringar hela tiden.

Lär dig nya saker

* Lär dig mer om din favoritpapegoja genom att gå in på den kompletta Parrot Encyclopedia och Reference Library. Medlemmar har tillgång till över 400 sidor av ytterligare information (18 års erfarenhet publicerat i PsittaScene) som återfinns i artspecifika profiler.

* Få svaren på de besvärligaste frågorna genom att fråga experterna på Ask an Expert.

Lämna bidrag

* Delta i vårt globala diskussionsforum och delta i konversationer som endast är till för medlemmar. Ta en kopp och ta del av konversationen på the Blue Parrot Cafe eller kanske kan du hitta en ny lovande karriär eller ett erbjudande som volontär på dessa sidor som endast är för medlemmar.

* Delge hela världen om dina kommande händelser på området rörande papegojor när du lägger in en artikel på the Events Calendar.

* På Get Involved kan du anteckna dig som volontär.

Att logga in:

Medlemmar kan få tillgång till parrots.org resurser genom att logga in på sidan. Använd "Member's Login" delen som återfinns på varje sida.

Vid ditt första besök skriv in ditt användarnamn/Username (ditt WPT medlemsnummer som du återfinner på adressetiketten på din senaste sändning av medlemstidningen eller på ditt medlemskort) och ditt lösenord/Password (din e-postadress).

Om du inte lyckas logga in, fyll i formuläret på www.parrots.org/members och vi kommer då att skicka information till dig via e-post.

Om du glömt ditt lösenord så kan vi skicka det till dig. Klicka på "Forgot your password?"

Vi ser fram emot att få möta dig online på www.parrots.org

E-nyhetsbrev och namntävlingar

Som en uppföljning på den framgångsrika lanseringen av vår nya hemsida så är WPT nu stolt över att tillkännage lanseringen nu i augusti av vår nya månatliga online nyhetsbrev.

Detta e-nyhetsbrev kommer att skickas gratis såväl medlemmar som icke medlemmar i WPT. Det är tänkt att utgöra snabb och enkel information för att ni skall vara uppdaterade och denna resurs kommer att vara en kul och stimulerande väg att vara uppdaterad på vad som händer i papegojvärlden. Vi kommer att inkludera nyheter om papegojors bevarande, intervjuer och råd från världsledande papegojexperter tillsammans med underhållande spel och tävlingar för att testa din IQ avseende papegojor. För att starta på rätt sätt så börjar vi med en namntävling av det nya e-nyhetsbrevet. Besök www.parrots.org/newsletter för att prenumerera och skriv in ditt föreslagna namn. Vinnaren tillsammans med det officiella namnet kommer att tillkännages i det första numret och i kommande PsittaScene.

PsittaNytt

Papegojrelaterade händelser

Workshop angående papegojors beteende, träning samt hur man berikar deras miljö i Cornwall

Denna workshop är inriktad mot papegojägare eller de som tänker sig att skaffa en sällskapsfågel och som vill få till en bra och nära kontakt med sin fågel. Denna tvådagars workshop kommer att ge deltagarna basala metoder och verktyg för att träna sina fåglar genom att använda metoden positiv förstärkning. WPT:s och Paradise Parks kommande workshop kommer att avhållas på Paradise Park i Cornwall, England den 15 och 16 september 2007. Intresserade kan kontakta Karen för mer information eller för att anmäla sig, Karen nås på + 0044 1736 751026 eller besöka www.parrottraining.org.uk

*Internationellt Symposium rörande sällskapsfåglars näringsbehov
"Trender i foder och produkter avsedda för sällskapsfåglar"*

Oktober 4-5, 2007, i Hanover, Tyskland information via www.petbirdnutrition.com

Papegojnyheter

Parrot Pampering Day

Denna workshop som avhölls i juli i Paradise Park (Cornwall, UK) och som var helt gratis att delta i firade starten av det permanenta förbudet mot av import av vilda fåglar till EU. Det var ett trevligt sätt att uppmärksamma denna fråga och det behov som sällskapsfåglar och andra fångenskapshållna fåglar har. Tio stycken parkbesökare fick möjligheten att tillsammans med skötaren Lousie Pellow att tillverka leksaker till fåglarna i Paradise Park. Louise tillsammans med kuratorn David Woolcock hade tagit med sig exempel på de födoämnen och material som de använder och visade sina gäster hur man kan sätta samman dessa till färgglada godisgömmor och leksaker passande för olika storlekar av papegojor. Dagens höjdpunkt var när det förfärdigade resultatet skulle levereras till voljärerna och då få träffa fåglarna.

Indonesien försöker enas med grannländerna i kampen mot illegal handel med djur

Indonesien försöker enas med sina grannländer i ett regionalt försök att bekämpa den illegala handeln med djur. Landet kommer att vara värd för ett möte för ministrar från de tio medlemsstaterna i Association of South-East Asian Nations (Asean) för att diskutera handeln med djur. Detta möte är det andra i raden i regi av Asean's Wildlife Law Enforcement Network, ett nätverk som startades under

2005 för att bekämpa den illegala exploateringen och handeln med flora och fauna från några av världens viktigaste habitat för djur och växter.

De indonesiska miljöskyddslagarna är bland de främsta i regionen och kan tjäna som förebild för övriga länder. Problemet ligger i att upprätthålla och vidmakthålla dess lagar. Mötet är tänkt att uppmuntra samarbete länder emellan och mellan internationella organisationer som Interpol för att stoppa den illegala handeln med djur. Enligt djurrättsorganisationen

ProFauna, så kommer mer än 95% av djuren som är till salu på inhemska marknader direkt ifrån naturen och där sällsynta och hotade arter säljs för högsta pris. Enligt officiella källor så uppgår den illegala handeln med djur i Indonesien till 16 miljoner dollar (2005) och många natur och miljövärdare tror att handeln ökar i linje med den illegala avverkningen av landets skogar.

Källa: Lucy Williamson BBC News, Jakarta <http://news.bbc.co.uk>

Sällsynt papegoja fotograferad för första gången

Adriana Tovar och Luis Eduardo Urueña, forskare vid den colombiabaserade organisationen Fundación ProAves, hittade och fotograferade den extremt sällsynta och Perija parakiten (*Pyrrhura caeruleiceps*), en art som det antas endast återstår 30 -50 individer. Dessa fotografier är de första som någonsin tagits av arten. Avverkning och illegala skogsbränder som gynnar jordbruket samt bete av boskap har ödelagt mycket av artens habitat, enligt bevarandeorganisationer. Fågeln som utmärks av sitt klarblåa huvud och vita bröst kan även hotas av illegal handel med arten. ”Då mer och mer landområden befolkas av människan så påminner denna parakit oss om hur viktigt det är att bevara så mycket habitat som möjligt” uppgav Paul Salaman ifrån the American Bird Conservancy.

”Vem vet vilken underbar mångfald som utrotas innan den ens har upptäckts?”

Källa <http://www.cityparrots.org> juni 2007

Fynd av död papegoja ger ökat intresse för arten i Queensland, Australien

The Queensland Parks and Wildlife Service uppger att fyndet av en sällsynt fågel ute i Queenslands ödemark troligen kommer att attrahera intresse från forskare världen över.

Parkarbetare fann en död nattparakit (*Geopsittacus occidentalis*) – en art som är en av Australiens sällsyntaste fåglar. Fyndet gjordes i Diamantina National Park delstatens mest sydvästra del sent förra året. Senast arten sågs var 1990. Keith Twyford från Parks and Wildlife uppger att arten är betraktad som utrotningshotad men att det senaste fyndet genererat ett stort intresse. “Jag misstänker att fyndet är av internationell betydelse, vi har dock inte sett tecken på ett sådant intresse ännu men jag misstänker att vi kommer att se det” uppger han. “Vi har till Queenslands Museum och till vårt kontor fått ta mot telefonsamtal från hela Australien, så det finns ett stort intresse från “kryssare” dvs. fågelskådare som fokuserar på att “samla” på iakttagelser av nya arter och även samtal från forskare och bevarandeorganisationer, så det är ett intressant fynd”. Mr. Twyford uppger att fler undersökningar i fält nu kommer att göras. “Innan regnperioden som inföll ute i västra Australien så genomförde vi ett sök i västra Queensland efter fler nattparakiter” uppgav han.

Källa: <http://www.abc.net.au>

En pojke som har en papegoja som lärare

En autistisk pojke som inte kunde tala har lärt sig sina första ord med hjälp av familjens papegoja. Dylan Hargreaves, fyra år gammal har svårt för att lära sig saker och har aldrig tidigare yttrat ett enda ord. Men efter att ha lyssnat på aran Barney så har Dylan nu lärt sig säga "Night, night", "Dad", "Mum", "Ta", "Hello" och "Bye", rapporterar tidningen The Sun. Och exporter tror att han snart kommer att yttra sitt första tvåstaviga ord. Mamma Michelle, 33 år, uppgav: "Papegojan har förändrat våra liv. Innan han kom till vår familj så försökte Dylan tala men orden kom ut som ljud. Sedan fick vi Barney och ett par månader senare så började Dylan tala. Det var endast enstaka ord men jag kunde helt klart förstå vad han sa. Varje gång som jag försökte lär Barney ett nytt ord så försökte Dylan säga

samma ord. Jag tror att det beror på att fågeln talar långsammare än mig och det hjälper Dylan att förstå. Nu när jag lägger honom så säger han " 'Night, night, mum'. Det betyder allt för mig." Michelle tror att hennes sons första tvåstaviga ord kommer att vara Barney på grund av att pojken älskar sin sällskapsgoja så mycket. Talpedagog Dr Hazel Roddham från the University of Lancashire bekräftar: "Om det finns ett inslag av glädje eller nöje som är det mera troligt att barnet kommer att lära sig ett sådant inslag. Och det är ju så att denna papegoja har fått pojkens uppmärksamhet."

Källa: <http://www.ananova.com>

Meddelande från de svenska representanterna

Medlemskapet i WPT har efter ett antal år med oförändrad nivå höjts.

Studerande medlemskap kostar numera	170 SKR
Enskilt medlemskap kostar numera	325 SKR
Familjemedlem kostar numera	410 SKR

Vänliga hälsningar

Dan Paulsen och Bo Gerre